

Zarzut oparty na przysługującym Sądowi zgodnie z art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nieograniczonym prawem orzekania:

- 8) Zarzut ósmy, w ramach którego skarżąca wnosi, by Sąd skorzystał z nieograniczonego prawa orzekania w celu obniżenia kwoty nałożonej na skarżącą grzywny, ponieważ jest ona nadmierna i nieproporcjonalna.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2013 r. — Philips przeciwko Komisji

(Sprawa T-92/13)

(2013/C 108/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Philips Electronics NV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci J. de Pree i S. Molin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 porozumienia EOG w sprawie COMP/39.437 — Lampy do ekranów telewizyjnych i komputerowych w części, w jakiej dotyczy ona Koninklijke Philips Electronics N.V.;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie kwot nałożonych na Koninklijke Philips Electronics N.V. w art. 2 zaskarżonej decyzji grzywnien, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG oraz naruszenia zasady pewności prawa polegający na tym, że Komisja stwierdziła dokonane przez grupę Philips naruszenia a przypisała odpowiedzialność za nie skarżące.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹), naruszenia prawa do obrony w szczególności prawa do bycia wysłuchanym i zasady dobrej administracji

ze względu na to, że Komisja nie przypisała LG Philips Displays (zwanej dalej „LPD”) odpowiedzialności za jej własne domniemane naruszenia.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, popełnienia oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku uzasadnienia, naruszenia art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i art. 15 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 (²) oraz naruszenia prawa do obrony, a w szczególności zasady dobrej administracji i prawa do bycia wysłuchanym, ze względu na to, że Komisja zastosowała odmienne standardy w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających temu samemu postępowaniu przy przypisywaniu odpowiedzialności za domniemane naruszenia oraz ze względu na to, że Komisja zastosowała odmienne standardy przy ustalaniu kwoty grzywny w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających temu samemu postępowaniu.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, naruszenia art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien (³) oraz naruszenia zasady równego traktowania ze względu na to, że Komisja uwzględniła sprzedaż dokonaną poza EOG we właściwym obrocie w celu obliczania podstawowej kwoty grzywien.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ze względu na to, że Komisja nie obliczyła właściwego obrotu na podstawie ostatniego pełnego roku obrotowego uczestnictwa w domniemanym naruszeniu.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, ze względu na niezastosowanie przez Komisję 10 % górnego limitu obrotu do obrotu grupy LPD w odniesieniu do grzywien nałożonych na grupę LPD za domniemane naruszenia.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady rozsądnego terminu, art. 41 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka.

- 8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności; skarżąca wnosi do Sądu o skorzystanie przez niego z nieograniczonego prawa orzekania na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w celu obniżenia kwoty nałożonych na skarżącą grzywien.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz. U. L 123, s. 18).

(³) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2)